

తినవ్వు

అవిష్కృతి

అనన్య

నవల

కేవిస్వీ

ఓరియన్ పబ్లికేషన్స్

ANANYA

A NOVEL

BY

KSV

June 2012

This novel was first serialised
from Jan. 2011
in the internet telugu monthly magazine
www.koumudi.net

Publishers
ORION PUBLICATIONS
SRI SUGNANANANDA ASHRAMAM
NANDI CIRCLE K T ROAD
TIRUPATI 517501

Printed at
VIJAYAVANI PRINTERS
CHOWDEPALLE 517257

AVAILABLE AT LEADING BOOK STORES

PRICE
Rs. 100

అనన్య

“అనన్యా! అనన్యా!”

కొండ కోనలు పిలుస్తున్నాయి.

ఆ పిలుపు ఇంకెవ్వరికీ వినిపించడం లేదు.

ఒక్క అనన్యకే వినిపిస్తోంది.

గుండె చప్పుడులో మంద్ర స్థాయిలో సుతిమెత్తగా మృదు మధురంగా ప్రతిధ్వనిస్తోంది ఆ పిలుపు.

“అనన్యా! అయ్ లవ్ యూ!...”

కొండకోనల పురాతన వైభవమూ ఆర్తీ దాగి ఉన్నాయి ఆ పిలుపులో

“అనన్యా!”

కొండకోనల కింది నుంచి ప్రతిధ్వని గొంతులోపలి గొంతు లోంచి దూసుకొస్తోంది.

“అనన్యా! నువ్వేవరో నాకు తెలుసు. నేనెవరో నీకు తెలుసా?...”

అదే ప్రతిధ్వని చిత్ర విచిత్రంగా మాటలు మారి వేరే రకంగా వినిపిస్తోంది.

“అనన్యా! నువ్వేవరో నాకు తెలియదు. నేనెవరో నీకూ తెలియదు ...కదా?”

తెలుసు అన్న వెంటనే గుండె లయ తప్పి తెలియదు అని కొట్టుకుంటోంది.

తెలియదు. ఎవరో నువ్వేవరో నాకు తెలియదు. నువ్వేవరో ఎందుకు నన్ను పిలుస్తున్నావో తెలియదు. ఎందుకు నన్ను కలవరిస్తున్నావో నన్ను ఎక్కడికి లాగుతున్నావో తెలియదు.

నన్నిలా లాగుతున్న నువ్వు ఎవరు? ఇంతకీ ఎక్కడున్నావు? ఎలా

ఉంటావు?

నువ్వు కేవలం ఒక మగవాడివా?

నాకోసమే ఎదురు చూస్తున్న అనాది పురుషుడివా?

నాలోని స్త్రీత్వం అణువణువు ఎదురు చూస్తున్నది నీకోసమేనా?

నువ్వెవరు? ఎక్కడివాడివి? ఎవరూ? ఎక్కడా?

ఊటీలో షూటింగ్ స్పాట్.

టూరిస్టులు ఉల్లాసంగా చూస్తున్నారు.

‘ఓ’ టీవీ ఛానల్ కెమెరా అనన్యను అనుసరించి వస్తోంది. టీవీ కెమెరాలోకి చూస్తూ నవ్వుతూ చెప్తోంది అనన్య...

“అందాల ఊటీలో అసంఖ్యాకమైన షూటింగ్ లు జరిగిన చోటు ఇదే. అందుకే దీన్ని షూటింగ్ స్పాట్ అంటారు. ఎన్నో సినిమాల్లో పాటల చిత్రీకరణ ఈ గుట్ట మీదే జరిగింది. ఇక్కణ్ణుంచి చూస్తే ఊటీ చుట్టుపక్కల సుదూరంగా ఉన్న కొండలూ కోనలూ అత్యద్భుతంగా కనిపిస్తాయి. ఈ గుట్టపైకి నడిచి ఎక్కలేని వాళ్ళు... ఇదిగో ఇలా గుర్రం ఎక్కి వెళ్ళొచ్చు”

అప్పటి కప్పుడే గుర్రం ఎక్కింది అనన్య. అద్దెకి గుర్రం స్వారీ ఏర్పాటు చేసేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారక్కడ.

అనన్యని గుర్రం ఎక్కించిన అబ్బాయి హాయిగా పళ్ళికిలించి టీవీ కెమెరాలోకి చూసి నవ్వుతూనే ఉన్నాడు.

టీం మేనేజర్ సుధాకర్ ఇక గుట్ట ఎక్కలేక దారి లోనే కూచుండి పోయాడు.

కెమరామన్ ఖాన్ కి మాత్రం డ్యూటీ తప్పదు.

అనన్య సూచనల మేరకు షూట్ చేస్తూ వస్తున్నాడు.

షూటింగ్ స్పాట్ పైకి చేరుకునే సరికి వేరే ప్రపంచానికే వెళ్ళి పోయినట్లయింది. అది ఊదా రంగు మబ్బుల దర్బారు.

మబ్బులు గుత్తులు గుత్తులుగా వేళ్ళాడు తున్నాయి. దూరాన కొండలు నీలిగా గడ్డగట్టి పచ్చగా మెరుస్తూ ఎండ చారలు కదలినప్పు డల్ల రత్నాల కుప్ప లైపోతున్నాయి.

ఎటు పడితే అటు విచ్చల విడిగా పరుచుకున్న పచ్చదనం నీలాకాశాన్ని

వెక్కిరించే భూదేవి దరహాసంలా ఉంది.

గుర్రం దిగి మైదానంలో అటూ ఇటూ పరుగెత్తింది అనన్య.

“స్టెడీ ప్లీజ్ స్టెడీ...” అంటున్నాడు ఖాన్ కెమెరా అడ్జెస్ట్ చేసుకో లేక.

“వద్దలే ఖాన్! కటాఫ్” అని చిన్నపిల్లలా చేతులు సాచి అల్లిబిల్లిగా తిరుగుతూ ఉండి పోయింది అనన్య “ఎంత లవ్ లీ గా ఉందిక్కడ ! వావ్ !...”

ఎన్నెన్నో సుందర దృశ్యాల్ని కెమెరాలో బంధించిన వీడియో గ్రాఫర్ ఖాన్ అక్కడ ప్రకృతి వైభవానికి చలించి పోయాడు.

“ఎన్ని సార్లు తీసినా ఈ సీన్లు పూర్తిగా తియ్యడం ఎవడి తరం?”

అని గొణుక్కుంటూ ఆపకుండా కెమెరాని చుట్టూ తిప్పుతూ ఉండిపోయాడు.

కొండలు మబ్బులు లోయలు నీడలు పచ్చదనంతో రెచ్చి పోతున్న ప్రకృతిని చూస్తూ మైమరచి పోతున్నారు టూరిస్టులు.

మంకీ క్యాప్లు తొడుక్కున్న పిల్లలు కేరింతలు కొడుతున్నారు. చేతిలో చెయ్యి వేసుకుని నడుస్తున్న వృద్ధ దంపతులు పాత రోజుల వసంతాల్ని గుర్తు చేసుకుంటున్నారు.

అంతలో ఒక యువజంట ఎవరే మనుకుంటే మాకేం లెక్క? అన్నట్లు హఠాత్తుగా అక్కడే చప్పున గట్టిగా కౌగిలించు కుని ఆ కౌగిలి చెదరకుండా అలాగే గుండ్రంగా చాలాసేపు తిరుగుతూ ఉండి పోయారు. ఆ పారవశ్యాన్ని చూసి కొంత మంది “వావ్!” అంటూ ఆనందంగా చప్పట్లు కొట్టారు.

ఎవరో వదిలిన బెలూన్లు హాయిగా ఎగిరిపోయాయి.

ఎక్కణ్ణుంచో ఎవరో తీస్తున్న కూని రాగం గాలిలో తేలి వస్తూ మాధుర్యంతో వణికి పోతోంది. టూరిస్టు బృందంలో ఎవరో గాని ఉండబట్ట లేనట్లు మురళి వాయిస్తున్నారు.

“స్టెడీ మేడం” అంటున్నాడు ఖాన్ కెమెరాను అనన్య మీద ఫోకస్ చేసి.

ముదురు నీలం రంగు జీన్స్ మీదికి ఫుల్ స్పెట్టర్ని ఇంకా పూర్తిగా లాక్కుని సరిచేసు కుంది అనన్య. కెమెరా లోకి చూస్తూ మనసారా నవ్వింది.

‘ఓ’ టీవీ ప్రేక్షకుల్ని మంత్ర ముగ్ధుల్ని చేసే నవ్వు అది. సహజసుందరమైన ఆ నవ్వుకే వేలాది మంది అభిమానులు ఉన్నారు.

“మనందరికీ ఆకాశమే ఒక గొడుగు అనిపిస్తుంది కదూ ఇక్కడ? ఊటి చోద్యమేమిచెప్పమ... అని పాడుకున్నారు మహాకవి గురజాడ

అనన్య

అప్పారావుగారు..ఆయన కన్యాశుల్కం నాటకం ఎక్కువ భాగం రాసింది ఇక్కడేనట... తరతరాలుగా కవులకూ కళాకారులకూ ఊటీ మహా గొప్ప ఇన్స్పిరేషన్. అయితే అందాల ఊటీ రాను రాను సహజ సౌందర్యాన్ని కోల్పోతూందని ప్రకృతి ప్రేమికులు వాపోతున్నారు. ఓకే...మనం ఈ షూటింగ్ స్పాట్ నుంచి ఇంకో చోటికి వెళ్దాం అక్కడ ఇంకా బ్యూటీఫుల్ గా ఉంటుంది..."

కెమెరా ఆఫ్ చేసుకుని హమ్మయ్య అని చతికిల పడ్డాడు ఖాన్. "ఇక్కడే బావుంది. ఎక్కడికీ వెళ్ళాని లేదు" అన్నాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే మేనేజర్ సుధాకర్ ఆయాస పడుతూ పైకొచ్చాడు. చుట్టూ దృశ్యాల్ని తనివి తీరా చూస్తూ "వావ్! ఫెంటాస్టిక్!" అంటూ సిగరెట్టు వెలిగించాడు. " ఊటీకి మూడు రోజులు ఏం సరిపోతుంది? కనీసం ఆరైళ్ళయినా కావాలి" అంటూ వెల్లకిలా పడుకుని ఆకాశంలోకి చూశాడు.

"అందుకేగా అనన్య సొంతగా వేరే ప్లాన్ పెట్టుకుందీ" అన్నాడు ఖాన్.

"క్లెవర్ గర్ల్..." అన్నాడు సుధీర్.

అనన్య మనసులో వేరే రొద మొదలయింది.

మళ్ళీ మొదలయింది.

అనన్య క్లెవర్ గర్ల్ అనే అనుకుంటారు అందరూ.

కాని నేను నిజంగా క్లెవర్ గార్లనేనా ?

అనన్య ఈజ్ బ్యూటీఫుల్ గర్ల్. అందాల రాశి. నవ్వుల మోహిని. నయనచకోరి. ఆమాటలు అబద్ధంకాదు. మూడేళ్ళుగా టీవీ ఛానల్ లో పాపులర్ యాంకర్ గా ఉండటమే నిదర్శనం.

కాని అనన్యా నువ్వు అంత క్లెవర్ గర్లవి కావు. నువ్వు క్లెవర్ అయితే వాసుని అంత దగ్గరగా రానిచ్చే దానివి కావు. అసలతన్ని నమ్మేదానివే కావు. సాఫ్ట్ వేర్ ఇంజనీర్ వాసు మనసు కూడా సాఫ్ట్ గా ఉంటుందని భ్రమ పడే దానివే కాదు. హైద్రాబాద్ అంతా నీకోసమే పిక్నిక్ స్పాట్ అయినట్టు అతనితో చెక్కర్లు కొట్టే దానివి కాదు. చిన్న స్నేహం గట్టి ప్రణయ మౌతుందని ఆశపడే దానివి కాదు.

అనన్యా నీకు అన్నీ తెలుసు. అన్నీ తెలుసు అనుకు న్నప్పుడే ఏమీ తెలియదని ఋజువైపోతుంది. అదే ఘోరం.

ఉద్యోగం నీకో సమస్యే కాదు. కాలేదు. అందం తెలివీ అద్భుతమైన మాటకారి తనం టీవీ యాంకర్ గా జిగేల్ మనిపించే కెరీర్ కి స్వాగత ద్వారాలు తెరిస్తే...సరిగ్గా అప్పుడే మనస్సు మాత్రం మధురోహలతో ఊగిపోవాలా?

పెళ్ళి నీకో సమస్య కాదు. కానే కాదు. కాని ప్రేమ, ప్రణయం అనురాగ బంధం... అవీ నువ్వు కోరుకున్న అద్భుత వరాలు.

సరిగ్గా వాసు గంధర్వ కుమారుడిలా వచ్చి ప్రణయ లోకం లోకి స్వేచ్ఛా విహారంగా తీసుకెళ్ళాడు. మబ్బుల దారిలో నక్షత్ర తోరణాలూ గిటార్ సంగీతాలూ జలతారు వెన్నెల వానలూ...

అతన్ని నమ్మడం తప్పయిందా? నీ తప్పు లేదు. అతనితో ఎలా ఉన్నా ఏంచేసినా తప్పేలేదు అనిపించిన అద్భుత క్షణాలలో ఎంత ఘోరమైన అపశ్రుతి దొర్లింది!

నిజమేమిటంటే నీమీద అతనికి నమ్మకం లేక పోయింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం సినిమా తర్వాత డిన్నర్ తర్వాత అతనితో అతని అపార్ట్ మెంట్ కి వెళ్ళడం తప్పయిందా? అదివరకు ఎన్నిసార్లు వెళ్ళ లేదు? కాని ప్రణయం పాకాన పడేటప్పుడు కుదిరే ఏకాంతం వేరు.

అడవిలో ఉన్న అనాఘ్రూత పుష్పంలాంటి సోయగం అతని చేతి స్పర్శకు పులకరించిపోవాలని ఆరాట పడిన మాట వాస్తవమే.

అనన్య నువ్వు మనసారా ప్రేమించిన ముగ్ధ ప్రేమికు రాలివి. అతను దగ్గరకు తీసుకున్నప్పుడు నీకు ఎటువంటి సంకోచం లేకపోయింది.

నీ మనస్సెప్పుడో అతని పరం అయిపోయిందే అనుకున్నావు. మనసే అతనికి స్వంతమైన తరువాత శరీరాన్ని ఆపి ఏం ప్రయోజనం?

కాని నీ స్థయిర్యాన్ని చూస్తూ అతనన్నమాటే నిప్పుల కొరడాలా నిలువెల్లా కాల్చికొట్టింది.

“కన్నెపిల్లే కావాలని నేనేం అనుకోలేదులే...”

“వ్యాట్? ”

“ఈ కాలం ఎందరమ్మాయిలు వర్జిన్స్ గా ఉంటారు?”

“యూ...స్టుపిడ్!...”

నువ్వు విదిలించి కొట్టావా? అతనే విరుచుకు పడి పోయాడా? విరుచుకు పడిపోయింది నీ మనసే కదా? నిప్పుల కొరడా శరీరం లోపలే ఎలా చీల్చేసింది

అనన్య

కాల్చేసింది!

మూడేళ్ళ స్నేహం ముక్కలయింది. ముత్యాల మోహాల పల్లకీ కూలిపోయింది. మబ్బులదారి మాడి పోయింది.

అనన్యా! వాసూ ఏమయ్యాడు? ఎన్నిసార్లు ఫోన్ చేశాడు? గుమ్మంలో వ్రేళ్ళాడాడు!

కటాఫ్! అయిపోయింది!

ఫేడౌట్! అంతా అయిపోయింది!

ఎపిసోడ్ ముగిసిపోయింది.

ప్రేమ లేదు. అనురాగం కుదరదు. ప్రణయం అంత ముగ్ధ మనోహరం కాదు. అతిలోక మైన ప్రేమానుభవం నూటికో కోటికో ఏ ఒక్కరికో గాని అందరికీ కాదు. అందరికీ రాదు. ప్రేమ వద్దు. ఇప్పట్లో పెళ్ళే వద్దు. మగవాడి మాటే వద్దు.

అలా అనుకున్నావే గాని అనన్యా ఊటీ ఊసెత్తగానే మనస్సుకు కొత్త రెక్కలు వచ్చాయి.

అప్పుడెప్పుడో వాసు మాంచి హైస్పిరిట్తో పాడేపాట అవలీలగా కవ్వించలేదా?

చెలి నగుమోమే చంద్ర బింబమై పగలే వెన్నెల కాయగా... అంటూ నీ చెంపలు సుతి మెత్తగా తన అరచేతుల్లో పొదివి పట్టుకునే వాడు వాసు.

పాతపాటే అయినా ఎంత బ్యూటీఫుల్ ఎక్స్ప్రెషన్... సఖి నెరి చూపుల చల్లదనంతో జగమునె ఊటీ శాయగా... అంటూ వారగా ముఖం వాల్చి అరమోడ్సు కళ్ళతో నీ ముఖంలోకి చూస్తూ మనసారా మైమరపును అభినయించేవాడు. జగమునె ఊటీశాయగా... జగమునె ఊటీ శాయగా...

వావ్!...

వాసూ వెళ్ళిపోయాడు వేణు గానం వెళ్ళి పోయింది. కాని ఆ పాట ప్రతిధ్వని ఊటీ అంతా ఊగుతూ ఊరిస్తోంది.

వాసూ వెళ్ళిపోతే జీవితం ఆగిపోదు.

జీవితం అంటే ఇంకా మిగిలి ఉండడమే. ఎప్పటికప్పుడు వస్తుండడమే ప్రవహిస్తూ ఉండడమే. ప్రేమ వచ్చినా వెళ్ళి పోయినా జీవితం మాత్రం ఉంది.

జీవితం మజిలీ మీద మజిలీగా సాగుతుండగా మళ్ళీ ప్రేమ రావచ్చు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @
<http://kinige.com/kbook.php?id=1916>

*** * ***